

Z kapitola 16.

[1] Pamětní zápis; Davidův. Ochraňuj mě, Bože, utíkám se k tobě! [2] Pravím Hospodinu: "Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není." [3] Svatým, těm, kteří jsou v této zemi, pravím, těm vznešeným, jež jsem si oblíbil nade všechno: [4] "Útrapy si rozmnožují, kdo běhají za jinými bohy. Ani trochu krve v úlitbu jim nedám, jejich jméno nepřejde mi přes rty." [5] Hospodin je podíl mně určený, je můj kalich; můj los držíš pevně, Hospodine. [6] Měřicí provazce mi padly v kraji blaha, moje dědictví je velkolepé! [7] Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná. [8] Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese. [9] Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, [10] neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. [11] Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.